

Differentiatie hoort bij het onderwijs van nu.

Ik differentieer in al mijn lessen.

Ik heb op mijn opleiding geleerd te differentieren.

Beginnen met differentiatie moet je toch echt zelf doen.

Sterke leerlingen worden in ons onderwijs nog onvoldoende uitgedaagd.

Proactief differentieren is niet nodig, reactief differentieren is genoeg.

Een school moet altijd divergent differentieren.

In de toekomst moet er bij alle vakken in alle lessen gedifferentieerd worden.

Het clusteren van leerlingen is pas mogelijk als je hen al een aantal maanden kent.

Differentiatie is alleen mogelijk in klassen waar het klasmanagement in orde is.

Differentiatie vergroot het leerrendement.

Ik bied mijn leerlingen keuzes, dus is differentieer.

Je kunt alleen differentieren aan de hand van cognitieve kenmerken.

Differentiatie is alleen mogelijk met adaptieve leermiddelen.

Als ik moet kiezen: moet ik mijn aandacht dan vooral richten op zwakke leerlingen of moet ik juist vooral met de beste leerlingen aan de slag?

Is het goed om alle leerlingen zoveel mogelijk in hun eigen leerstijl te laten werken en leren?

Ik wil graag ICT inzetten om mijn leerlingen meer op maat te kunnen bedienen, maar ik weet niet waar ik moet beginnen. Er zijn zoveel mogelijkheden!

Ik wil graag in drie niveaugroepen werken, maar veel lln kunnen slecht omgaan met uitgestelde aandacht. Hoe kan ik dit het beste aanpakken?

Ik wil graag meer differentiëren in mijn lessen, maar ik heb een vol programma en niet veel extra tijd om materialen te ontwikkelen.

Kan ik sterke leerlingen voldoende motiveren om (toetsen) te maken, terwijl moeijkere opdrachten (toetsen) te maken, terwijl zij dezelfde toets (hetzelfde diploma) krijgen?